

יְהִי, תִּירֵץ הָרִי ב' פעמים הוי"ה. יְהוֹה לִי לֹא אִירָא, תִּלְתִּי הָרִי שלש.
 יְהוֹה לִי בְּעוֹזֲרִי, אַרְבַּע הָרִי ארבע. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹה,
 חֲמִשָּׁה הָרִי חמש. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹה, שִׁיתָא הָרִי שש. אָדָם
 תִּלְתִּי אדם כתוב ג' פעמים, דְּכַתִּיב: יְהוֹה לִי לֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה
 לִי אָדָם, חָד הָרִי אחד. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹה מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם,
 תִּירֵי הָרִי שנים. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹה מִבְּטוֹחַ בְּנִדְבִיבִים, תִּלְתִּי

הָרִי ג' פעמים אדם.

וְתָא חַוֵּי רָזָא דְּמַלְאָה, דְּבִכָּל אַתְרֵי דְּאֲדַפְרֵי אָדָם הָכָא,
 לֹא אֲדַפְרֵי אֱלֹא בְּשִׁמְא קְדִישָׁא. דְּהָכִי אֶתְחַוֵּי וּבֵא

וראה, שבכל מקום שנזכר כאן אדם בפסוקים אלו, לא נזכר אלא עם שם הקדוש הוי"ה ב"ה.

ועוד, שבתחילה הזכיר הוי"ה, כגון ה' לִי לֹא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, טוב לחסות בה' מבטוח

באדם, שכך ראוי להיות להזכיר את האדם עם שם הוי"ה ושם הוי"ה בתחילה. מְשׁוּם

דִּלְא אֶקְרִי (הוֹה) אָדָם, אֱלֹא בְּמַה דְּאֶתְחַוֵּי לִיהִי הִיּוֹת וְלֹא נִקְרָא

פרצוף ז"א בשם אדם, אלא במה שראוי לו והוא כאשר נתנו לו מוחין דגדלות שהם הוי"ת

כמו שיגיד עתה. וּמֵאֵי אֶתְחַוֵּי לִיהִי וּמַה רָאוּי לוֹ לְאָדָם דְּהִינּוּ לִז"א. שְׁמָא

קְדִישָׁא השם הקדוש הוי"ה שהם מוחין דגדלות מוחין דהוי"ת ולא דאלהי"ם ואז נקרא

פרצוף ז"א "אדם". דְּכַתִּיב, (בראשית ב) וַיִּצַר יְהוֹה אֱלֹהִים אֶת

הָאָדָם, בְּשֵׁם מְלֵא, דִּהוּא יְהוֹה אֱלֹהִים כַּמ"ש וַיִּצַר ה' אֱלֹהִים אֶת

האדם, בשם מלא שהוא הוי"ה אלהי"ם, שניתוסף לו עתה בזמן הגדלות שם הוי"ה מוחין

דגדלות, על שמות אלהי"ם שהיה לו בזמן הקטנות, והתבונן וראה כי בכל היצירות דחמשת ימי בראשית כתוב רק שם אלהי"ם וביצירת האדם כתוב ה' אלהי"ם. **כָּמֹה דְאֵתְתַי לַיהוָה** כמו שראוי לו שיקבל מוחין דגדלות שם הוי"ה ב"ה **וּבִגְוִין כָּךְ הִכָּא לָא אֲדַכְּרֵ אָדָם** [ק] **אֵלָא בְשֵׁמָא קְדִישָׁא** ולכן כאן לא נזכר אדם אלא עם שם הקדוש הוי"ה שהוא מוחין דגדלות.

וְתֵאנָא [קא] **כְּתִיב** ולמדנו, שכתוב **מִן הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמְּרֻחַב יְהוָה, תִּרְי וּמִנֵּי י"ה י"ה, לְקַבֵּיל תִּרְי**

אור הרשב"י

פֿל־גוֹיִם סְבָבֵנִי בְּשֵׁם יְהוָה [ז] פוקד הפה הפנוי משערות. פֿי אַמִּילָם:

סְבָבֵנִי גַם־סְבָבֵנִי בְּשֵׁם יְהוָה [ח] על שלשים שערות קטנות דחפיין על גרונא. פֿי אַמִּילָם:

סְבָבֵנִי כְּדָבוּרִים דְּעֵכּוּ כְּאֵשׁ קוֹעִים בְּשֵׁם יְהוָה [ט] ועל רבעים חצי עובי הזקן המכוסה מהפה ולמטה. פֿי אַמִּילָם:

[קא] כתב רבנו (בשער א"א פ"א, ובדרוש ששי דויעבור) ז"ל: דע כי משני שמות אלהים, אשר בשני פאתי הראש, נמשכין שני שמות אל אל לתקון הראשון דדיקנא הנקרא אל, ועוד שני שמות י"ה, והם ירדו ונמשכו יותר למטה לתקון הששי הנקרא ורב חסד וז"ס שנתבאר באדר"ן בפסוק מן המצר קראתי יה פ"י כי התקון הא' מן הי"ג, נקרא מצר, לפי

[ק] ונביא לפני הלומד איך סידרם מ"ו הרש"ש בסידורו וז"ל: מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה [א] ארך שיערא דנפיק מקמי פתחא דאודנין עד כנגד שפה העליונה.

עֲנֵנִי בַמְּרֻחַב יְהוָה [ב]: אפים שערות שבשפה העליונה ותחתונה.

יְהוָה [ג] ורב חסד שערות קטנות דאורחא דתחות חוטמא. לִי לָא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם [א]:

יְהוָה [ד] נושא עון שערות שעל הלחיים. לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשֵׁנָאִי:

טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְהוָה [ה] ופשע תרין תפוחין קדישין. מִבְּטַח בְּאָדָם [ב]:

טוֹב לַחֲסוֹת בְּיְהוָה [ו] ונקה שערות עובי חצי הזקן הנגלה מהפה ולמטה. מִבְּטַח בְּנִדְיָבִים [ג]:

עֲלֵעוּי, דְּשִׁעְרֵי אֶתְאֲחָדָן בְּהוּ ידוע שתיקון הראשון דדיקנא דז"א הוא הנקרא "מצר" שהוא במקום צר, וז"ש מן המיצר קראתי יה, שיתגלה שם י"ה משם אלהי"ם שבפאת הראש בתיקון הרביעי שהוא במרחב הזקן, אבל לא יתגלה שם י"ה בתיקון הראשון וז"ש ענני במרחב י"ה שהוא במקום התרחבות הזקן תיקון הרביעי שתחת תיקון הראשון, וא"כ אפי' ששם י"ה הראשון הוא במצר בתיקון הראשון, אינו מתגלה אלא בתיקון הרביעי, ולכן ב' פעמים י"ה י"ה כתוב כאן, כנגד ב' הלחיים שהשערות נאחזות וצומחות שם, והוא בתיקון הרביעי דדיקנא דז"א. **וּמִדְּחָמָא דְּשִׁעְרֵי אֶתְמִשְׁכָּאן וְתַלְיִין** ומשראה דוד המלך שהשערות נמשכות ותלויות בתיקון הששי והתשיעי, שהן נמשכות ומשתלשלות עד החוזה, **שָׂאֲרֵי וְאָמַר יְהוָה לִי לֹא אֵירָא. יְהוָה לִי בְּעוֹזְרֵי.** **בְּשִׁמָּא דְּלֹא חָסַר** התחיל ואמר ה' לי לא אירא, ה' לי בעוזרי, בשם הוי"ה ב"ה מלא שלא חסר מזה אותיות ו"ה. **בְּשִׁמָּא דְּהוּא קְדִישָׁא** בשם הוי"ה שהוא קדוש, ולא הזכיר שם אלהי"ם מפני שנקראים בו גם מלאכים, שרים, או עבודה זרה. **וּבְשִׁמָּא דָּא, אֲדַכְּרֵ אָדָם** ובשם זה דשם הוי"ה הזכיר אחריו אדם, כי רק כשבאו לו מוחין גדולות שהם שמות הוי"ה נקרא ז"א אדם, משא"כ כאשר יש לו מוחין קטנות שמות אלהי"ם שיש בהם י"ה לא נקרא ז"א אדם. **וּמָה דְּאָמַר מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם, הָכֵי הוּא** ומה שאמר דוד המלך מה יעשה לי אדם, ולא

אור הרשב"י

רוחב הזקן יע"ש. ורוצה לומר שעדיין בשום אחד משני שמות אלו לא אדכר, ואפי' ברוחב הזקן בתקון הששי, שנזכר ונתגלה תמן שם י"ה, אפי' תמן לא אדכר אדם. (יפה שעה)

שהוא במקום צר ונקרא מצר הזקן, ומשם קראתי אל שם י"ה, שעדיין לא נתגלה שם עד למטה במרחב, וזהו ענני במרחב י"ה, והוא בתקון הששי הנקרא רוב חסד, ששם מתרחב

הלימוד היומי

אמר מדה יעשה לי בְּשָׂר, או מדה יעשה לי איש או גבר, ומתּרץ, כך צריך לכתוב. **יְתַאֲנֵן**

כָּל אֵינֹון כְּתָרִין קְדִישִׁין דְּמִלְכָּא, כִּד אֶתְתַּקְּנֹון בְּתַקּוּנֵי,

אֶתְקָרוּן אָדָם שלמדנו שכל הספירות הקדושות של ז"א הנקרא "מלך", שהם בחינת

צל"ם דמוחין דגדלות דז"א, כאשר נתקנים בתיקוניהם והוא בזמן שהמוחין דגדלות מתלבשים

ומתפשטים בז"א אז המוחין הללו המתפשטים בתוך ז"א, נקראים אדם. **יְיִוְקְנָא**

דְּכָלִּיל כְּלָא והסיבה שנקראים אדם הוא משום שעכשיו הם דיוקן הכולל את הכל

גם אורות וגם כלים, כי המוחין מתפשטים בהם ונעשים כ"ל צמ"א כלים לבושים צלמים

מוחין אורות. **וְיִמָּה דְּמִשְׁלָפָא בְּהוּ** ומה שנשלף מהנרתיק, דהיינו בזמן שעדיין

המוחין לא נכנסו בתוך גוף דז"א אלא הם בפני עצמם, **אֶתְקָרִי שְׂמָא קְדִישָׁא**

נקרא בשם הוי"ה ב"ה ולא נקרא בשם אדם. **וְתַעֲרָא וְיִמָּה דְּבִיָּה אֶתְקָרִי**

יְהוּ"ה, וְאֶתְקָרִי אָדָם בְּכִלְלָא דְּתַעֲרָא, וְיִמָּה דְּבִיָּה אבל עכשיו

הגוף שהוא הנרתיק, ומה שבו שהם המוחין שנתלבשו בו, כלומר הגוף עם המוחין, אז נקרא

ז"א בשם הוי"ה ע"ש המוחין, ובשם "אדם" כי עתה יש לו גוף עם מוחין בתוכו, וז"ש שנקרא

"אדם" בגלל השלמות שהוא הגוף ומה שיש בתוכו שהם המוחין, ועתה מובן מדוע לא אמר

מדה יעשה לי בשר או מדה יעשה לי איש. (ס"א ומה דאשְׁתְּלִיף מתַעֲרָא, אֶתְקָרִי שְׂמָא קְדִישָׁא,

תַעֲרָא וְיִמָּה דְּבִיָּה, אֶתְקָרִי יְהוּ"ה אֶתְקָרִי אָדָם בְּכִלְלָא, תַעֲרָא וְיִמָּה דְּבִיָּה)

וְאֵלִין תִּשְׁעָה תַקּוּנֵין דְּאָמַר דְּדוּד הָכָא ואלו התשעה תיקונים

דיקנא דז"א שאמר דוד המלך כאן, **לְאִכְנַעָא שִׁנְאֵי** להכניע על

ידם את שונאיו, כי התיקונים של דיקנא דז"א הן גבורות והם עושים משפט ברשעים, אבל